
KAMPENS VÄG

Öde låg landet, landet av stenar, landet av granar och renlav och älv och jorden gav liv åt maskar och örnar, lämlar och vargar bland snöklädda fjäll.

Men så en morgon steg dina fötter, stora och tunga på otrampad mark, och landet det grep dig med hungriga armar och kämpade mot dig på liv och på död, men människans styrka den skulle segra fast klipphällen färgades röd.

Men friheten dränktes i piskornas välde, privategendomen tog dig till slav, och jorden drack blod och jorden drack tårar och tistlarna växte på trälarnas grav.

Men så en morgon höjdes ditt stridsrop, klasskampen föddes med yxa och påk, och hövdingens kämpar de svingade svärden, och kämpade mot dig på liv och på död, men människans styrka den skulle segra fast boplatsen färgades röd.

I pesthärjat land du dikade kärren och marken gav gröda till tack för din svett. Men jorden beslagtogs och snart fick du plöja blott för att göda en rikemans ett.

Men så en morgon stod du vid stugorna redo att kämpa för åkrar och bröd, och godsherrens knektar de höjde gevären och kämpade mot dig på liv och på död, men människans styrka den skulle segra, fast byvägen färgades röd.

En dag sa baronen, ”gå från min åker ditt arbete gör mig ej tillräckligt rik” och hungrig och frusen kom du till staden där du fick jobb uppå närmsta fabrik.

Men så en morgon slocknade eldarna, nävarna höjdes och du gick i strejk och borgarnas knektar med piskor och sablar de kämpade mot dig på liv och på död, men människans styrka den skulle segra och fanan den färgades röd.

Och du som har burigt mitt frö genom natten, var det blott för att få se mig ge upp? Nej jag svär vid ditt namn att det var ej fördjävets du bar dessa plågor, du bar dessa hopp.

Ty kanske i morgon står vi som bröder när arbetarklassen gör revolution! Må borgarnas härar marschera emot oss och kämpa emot oss på liv och på död, ty människans styrka skall än en gång segra fast asfalten skall färgas röd!